

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 43 0 P 255069 26 Rev
Sarajevo, 14.04.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudije dr. sc. Senada Mulabdića, kao predsjednika vijeća, dr. sc. Danice Šain i Slavice Čindrak, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Udruženje Samostalni sindikat rukovodećih državnih službenika u organima uprave, upravnim organizacijama i službama Zeničko-dobojskog kantona, zastupanog po punomoćniku Jonjić Anti, advokatu iz Zenice, protiv tuženog Zeničko-dobojski kanton, ulica Kučukovići broj 2, zastupanog po Kantonalnom pravobranilaštvu Zeničko-dobojskog kantona, radi utvrđenja, zaštite i otklanjanja diskriminacije, vrijednost spora 50.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 P 255069 25 Gž od 13.01.2026. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.04.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbijaju se zahtjevi stranaka za naknadu troškova nastalih u povodu revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Zenici broj 43 0 Rs 255069 24 Rs od 07.11.2025. godine odlučeno je:

„Utvrđuje se da je tuženi donošenjem Odluke o dodacima na plaću državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima sa posebnim uslovima rada, koja je objavljena u Službenim novinama ZDK broj I I/2023 od 11.07.2023.godine i stupila na snagu danom donošenja, a primjenjivati će se od 01.07.2023.godine, izvršio direktnu diskriminaciju prema članovima tužitelja koji kao rukovodeći državni službenici obavljaju poslove od posebnog interesa, na način što je donošenjem ove Odluke umanjio mjesečnu plaću samo članovima tužitelja, na način da im je ukinuo dodatak na plaću od 15%, dok je kategoriji zaposlenika tuženog koji obavljaju poslove s posebnim uslovima rada u istoj spornoj odluci ostavio pravo na dodatke na plaću u procentima od 20%, kao i svim ostalim zaposlenicima tuženog kojima je podzakonskim aktima Odlukama Vlade o dodacima na osnovnu plaću utvrdila, isplaćivala i sada isplaćuje naknade u procentima od 10 do 30 %, nije izvršila smanjenje stavljanjem van snage ili izmjenom Odluka o naknadama koje se odnose na njih, niti je stavila van snage prijelaznu zakonsku odredbu Zakona o plaćama i naknadama policijskih službenika Zeničko-dobojskog kantona, po kojoj se policijskim službenicima isplaćuje dodatak na plaću.

Obavezuje se tuženi da preduzme neophodne zakonom predviđene mjere i radnje u okviru svojih nadležnosti u pogledu uređivanja odnosno donošenja odluka kojima se uređuje visina i

način ostvarivanja prava na plaću i dodatke kao i prema drugim kategorijama državnih službenika i namještenika u ministarstvima i drugim tijelima Kantonalne uprave Zeničko-dobojskog kantona koji su u rangu sa kvalifikacijama i složenostima poslova kao i članovi tužitelja, a sa ciljem da prestane sa kršenjem prava prema članovima tužitelja na jednako postupanje i da otkloni direktno diskriminatorско postupanje odnosno da stavi van snage spornu i diskriminirajuću Odluku o dodacima na plaću državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada, koja je objavljena u Službenim novinama ZDK broj I I/2023 od 11.07.2023.godine, te da nastavi sa primjenom Odluke o dodacima na plaću rukovodećim državnim službenicima na poslovima od posebnog interesa i državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada (Službene novine ZDK broj 4/2018.), u roku od 15 dana pod prijetnjom zakonskih sankcija, te se zabranjuje tuženom da dalje poduzima radnje kojima se krši ili se može kršiti tužiteljevo pravo odnosno pravo njegovih članova na jednako pravo na plaću i naknade kao prema ostalim kategorijama zaposlenika tuženog koji ostvaruju pravo na naknadu plaće.

Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 5.865,00 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva kojim se traži da se tuženi obaveže da naknadi materijalnu štetu nastalu povredom prava članova tužitelja počev od dana nastanka povrede prava pa nadalje, kao neosnovan.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 P 255069 25 Gž od 13.01.2026. godine odlučeno je:

„Žalba tuženog se djelimično uvažava, pa se prvostepena presuda u obavezujućem dijelu (stav II presude) preinačava, tako da se tuženi obavezuje da preduzme neophodne zakonom predviđene mjere i radnje u okviru svojih nadležnosti u pogledu uređivanja odnosno donošenja odluka kojima se utvrđuje visina i način ostvarivanja prava na plaću i dodatke kao i prema drugim kategorijama državnih službenika u ministarstvima i drugim tijelima Kantonalne uprave Zeničko-dobojskog kantona koji su u rangu sa kvalifikacijama i složenostima poslova kao i članovi tužitelja, a sa ciljem da prestane sa kršenjem prava prema članovima tužitelja na jednako postupanje i da otkloni direktno diskriminatorско postupanje u roku od 15 dana, te se zabranjuje tuženom da dalje poduzima radnje kojima se krši ili se može kršiti tužiteljevo pravo, odnosno pravo njegovih članova na jednako pravo na plaću i naknade kao prema ostalim kategorijama zaposlenika tuženog koji ostvaruju pravo na naknadu plaće.

U preostalom dijelu žalba tuženog se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.“

Protiv drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se ista usvoji, pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, uz naknadu troškova sastava revizije u iznosu od 2.340,00 KM ili da se ukine pobijana presuda i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na reviziju tužitelj je predložio da se ista odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 1.755,00 KM.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama propisanim odredbom člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), revizijski sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je da je nakon stupanja na snagu Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Zeničko-dobojskog kantona² Skupština Kantona preporučila Vladi Kantona da donese odgovarajući podzakonski akt kojim bi regulisala način prevazilaženja drastičnog smanjenja plata rukovodećih državnih službenika primjenom Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Zeničko - dobojskog kantona, a putem utvrđivanja prava na dodatak na platu u određenoj visini, te je Vlada Kantona, na sjednici održanoj dana 27.03.2018. godine donijela Odluku o utvrđivanju visine i načina ostvarivanja prava na dodatak na plaću nosioca izvršne funkcije, kantonalnog pravobranioca, zamjenika kantonalnog pravobranioca i savjetnika nosioca izvršne vlasti, Odluku o utvrđivanju visine i načina ostvarivanja prava na dodatak na osnovnu plaću državnog službenika u ministarstvima i drugim tijelima kantonalne uprave Kantona i Odluku o dodacima na plaću rukovodećim državnim službenicima na poslovima od posebnog interesa i državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada, kojima su utvrđene visine i način ostvarivanja prava na dodatak na plaću premijera Kantona, ministre u Vladi Kantona, kantonalnog pravobranioca, zamjenike kantonalnog pravobranioca i savjetnike nosioca izvršne funkcije, sekretara Skupštine Kantona, sekretara Vlade Kantona, rukovodioci samostalne kantonalne uprave i samostalne kantonalne upravne organizacije, rukovodilac ureda, stručne i druge službe koje obrazuju Skupština i Vlada Kantona, sekretare kantonalnog organa uprave, Kantonalnog suda, Općinskog suda i Kantonalnog tužilaštva, pomoćnika Kantonalnog ministra, pomoćnika rukovodioca samostalne kantonalne uprave, sekretara samostalne kantonalne uprave organizacije rukovodioca kantonalne uprave i kantonalne upravne organizacije koja se nalazi u sastavu ministarstva, pomoćnika rukovodioca samostalne kantonalne upravne organizacije, rukovodeće državne službenike u uredu ili službi koje osniva Vlada Kantona i pomoćnika sekretara Vlade Kantona, za poslove od posebnog interesa (sekretar Skupštine Kantona, sekretar Vlade Kantona, sekretar Sekretarijata za zakonodavstvo, rukovodilac samostalne kantonalne uprave i samostalne kantonalne upravne organizacije, rukovodilac ureda, stručne i druge službe koje obrazuju Skupština i Vlada Kantona) i poslovi s posebnim uslovima rada (poslovi inspeksijskog nadzora, poslovi čuvara šuma-lugara, kontrolnog lugara i geometara, poslovi sudskog izvršitelja, poslovi vozača i vozača pratitelja, poslovi tehničkog sekretara premijera Kantona, poslovi stručnog savjetnika za unutrašnju reviziju u Ministarstvu finansija - interni revizor i poslovi Odjeljenja za informatičku podršku.

Članom 15. Odluke o dodacima na plaću državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada („Službene novine Zeničko - dobojskog kantona“ broj 11/2023 od 11.07.2023. godine), je propisano da se donošenjem iste, stavlja van snage Odluka o dodacima na plaću rukovodećim državnim službenicima na poslovima od posebnog interesa i državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 4/2018), a na osnovu koje je

---

¹ „Službene novine FBiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15

² „Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 01/2018

rukovodećim državnim službenicima na poslovima od posebnog interesa ukinut dodatak na plaću od 15 %, dok je državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada i dalje ostavljen dodatak na plaću od 20 %, a koji dodatak su imali i na osnovu Odluke o dodacima na plaću rukovodećim državnim službenicima na poslovima od posebnog interesa i državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj 4/2018), koja je stavljena van snage, te da su na taj način diskriminirani.

U konkretnoj situaciji prvostepeni sud je našao da je tuženi počinio direktnu (neposrednu) diskriminaciju donošenjem Odluke o dodacima na plaću državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uslovima rada iz 2023. godine, koja ima efekat dovođenja nekog lica ili grupe lica u odnosu na osnove definisane u članu 2. stav 1. ovog zakona u nepovoljan ili manje povoljan položaj u odnosu na druga lica, odnosno da je dokazan potrebn nivo vjerovatnosti da je učinjena diskriminacija članovima tužitelja, a da tuženi nije dokazao da nije došlo do diskriminacije. Zahtjev za otklanjanje diskriminacije i zabranu dalje diskriminacije prvostepeni sud je usvojio ocjenjujući da je isti postavljen u skladu sa Zakonom i na način koji je propisan članom 17. Zakona o zabrani diskriminacije, u vezi sa članom 453.a stav 1. ZPP.

Drugostepeni sud je prihvatio utvrđeno činjenično stanje prvostepenog suda ali je prvostepenu presudu u stavu II, djelimično uvažavajući žalbu tuženog, preinačio tako da je izbacio iz teksta dio koji se odnosi na stavljanje van snage Odluke iz 2023. godine i nastavljanja primjene Odluke iz 2018. godine. U ostalom dijelu prvostepene presude žalbu tuženog je odbio i prvostepenu presudu potvrdio, te odbio tuženog sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka i tužitelja sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

Neosnovano tuženi u reviziji prigovara da je pobijana presuda zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka iz člana 209, u vezi sa članovima 231. i 8. ZPP. Drugostepeni sud je u obrazloženju svoje odluke ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja sa aspekta predmeta spora, pravilno primjenjujući odredbu člana 231. ZPP. Pravilno je kroz obrazloženje svoje presude ocijenio da je, suprotno prigovoru tuženog, prvostepeni sud u obrazloženju presude dao pojedinačnu ocjenu dokaza, doveo svaki ocijenjeni dokaz u vezu sa drugim dokazima i izveo zaključak o dokazanosti odlučnih činjenica, pravilno primjenjujući odredbu člana 8. ZPP, koju ocjenu je pravilno prihvatio i drugostepeni sud.

Nije ostvaren ni revizijski prigovor pogrešne primjene materijalnog prava.

Neosnovano tuženi u reviziji prigovara da su sudovi nižeg stepena pogrešno riješili prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja u ovoj pravnoj stvari, pri čemu se pogrešno poziva na sadržaj odredbi članova 11. i 12. Zakona o zabrani diskriminacije³-ZZD zanemarujući da se u konkretnoj pravnoj stvari radi o kolektivnoj tužbi za zaštitu od diskriminacije.

Odredbom člana 17. stav 1. ZZD propisano je da udruženja ili druge organizacije osnovane u skladu sa zakonom, koje se bave zaštitom ljudskih prava, odnosno prava određene grupe lica, mogu podnijeti tužbu protiv lica koje je povrijedilo pravo na jednako postupanje većeg broja lica koja pretežno pripadaju grupi čija prava tužitelj štiti.

---

³ „Službeni glasnik BiH“ broj: 59/2009 i 66/2016

Sindikati ispunjavaju uslove propisane naprijed navedenim zakonskim članom, jer se radi o udruženjima sa svojstvom pravnog lica, koja imaju za cilj zaštitu prava radnika, pa tako i u odnosu na zabranu diskriminacije, odnosno pravo na jednako postupanje, kao ljudsko pravo. Budući da je tužitelj osnovan kao udruženje i upisan u odgovarajući registar, kako je to utvrđeno od strane prvostepenog suda, to su sudovi nižeg stepena pravilno zaključili da tužitelj posjeduje aktivnu legitimaciju u ovoj pravnoj stvari i da je radnjom tuženog, koja je označena kao diskriminatorska, povrijeđeno pravo na jednako postupanje većeg broja lica čija prava tužitelj štiti.

Neprihvatljiv je revizijski prigovor tuženog da se zaključak sudova nižeg stepena o postojanju neposredne diskriminacije zasniva na pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Prema odredbi člana 3. stav 1. ZZD neposredna diskriminacija je svako različito postupanje po osnovama utvrđenim u članu 2. ovog zakona, odnosno svako djelovanje ili propuštanje djelovanja kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla da bude dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupe lica u sličnim situacijama.

Odredbom člana 15. stav 1. ZZD propisano je da kada lice ili grupa lica u svim postupcima predviđenim ovim zakonom, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije leži na suprotnoj strani.

U antidiskriminacijskom postupku tužitelj dokazuje slijedeće činjenice: a) da postoji različito postupanje; b) da je to različito postupanje utemeljeno na jednom od zabranjenih osnova i c) postojanje komparatora ili hipotetičkog komparatora, kao osobu ili grupu osoba koja se nalazi u sličnoj situaciji kao i tužitelj. Tužitelj nije dužan sve navedene činjenice dokazati u postupku sa stepenom sigurnosti. Sa stepenom sigurnosti tužitelj je dužan dokazati da posjeduje karakteristike na osnovu kojih smatra da je diskriminisan, te da su se postupci tuženog, zbog kojih je podnio tužbu, zaista i desili odnosno postojanje radnje ili mjere tuženog i da je tom radnjom ili mjerom pogođen. Sa stepenom pretežne vjerovatnoće tužitelj nije dužan dokazati diskriminatorski osnov i različito postupanje u odnosu na komparatora.

Navodni počinitelj vjerovatnost diskriminacije može pobiti na dva načina: 1. tako da u postupku sa stepenom sigurnosti dokaže da tužitelj nije u sličnoj ili usporedivoj situaciji sa svojim komparatorom ili 2. da se razlika u postupanju ne zasniva na pravno zaštićenoj osnovi već na drugim objektivnim razlozima. Ukoliko ne uspije na navedeni način pobiti vjerovatnost diskriminacije, navodni počinitelj diskriminacije mora sa stepenom sigurnosti dokazati da je različito postupanje bilo objektivno opravdana i proporcionalna mjera.

Pravilno se u reviziji navodi da zaštićeni osnovi predstavljaju ključni element diskriminacije, jer različito tretiranje osoba postaje diskriminacija ukoliko se razlikovanje zasniva na jednom od zaštićenih osnova iz člana 2. stav 1. ZZD, pri čemu navedena zakonska odredba počiva na „otvorenoj listi“ zaštićenih osnova. Tačan je i revizijski navod da sudovi nižeg stepena nisu u razlozima svojih odluka eksplicitno naveli o kojem zaštićenom osnovu se u konkretnom slučaju radi. Međutim, ta okolnost nema za posljedicu nezakonitost odluke kojom je utvrđeno postojanje direktne diskriminacije u ovoj pravnoj stvari. Zaštićeni osnov se ne mora nužno i izričito odnositi na „zabranjeni osnov“ iz člana 2. stav 1. ZZD. Dovoljno je da

se odnosi na neki uzrok koji se ne može odvojiti od zaštićene osnove, koja se u konkretnom slučaju u širem smislu odnosi na status članova tužitelja (jedna kategorija državnih službenika) i socijalno-ekonomske povlastice dodijeljene na osnovu njihovog objektivnog statusa državnog službenika (dodatak na plaću).

Suprotno pravnom rezonovanju tuženog, pravilno su sudovi nižeg stepena zaključili da se tužitelj, odnosno njegovi članovi, nalazi u analognoj situaciji sa državnim službenicima koji se nalaze u činjenično sličnim okolnostima kao i članovi tužitelja, pri čemu je tužitelj tokom postupka dokazao da se prema tim državnim službenicima, kao komparatorima, povoljnije postupalo u odnosu na njegove članove, budući da im nije ukinut dodatak na plaću. Ne može se prihvatiti stav tuženog da se tužitelji ne nalaze u analognoj situaciji sa državnim službenicima na koje se odnosi Odluka iz 2023.godine, kojom je stavljen van snage Odluka iz 2018. godine po kojoj su članovi tužitelja imali pravo na dodatak na plaću. Činjenica je da je sam tuženi sve navedene kategorije državnih službenika tretirao Odlukama od 27.03.2018. godine, nalazeći da postoji potreba da se smanjenje njihovih plaća ublaži donošenjem podzakonskih akata o dodacima na plaću, stavljajući ih na taj način u analognu situaciju povodom donošenja Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti ZDK.⁴

Ne stoji ni prigovor revidenta da dodatak na plaću ne mogu imati državni službenici na poslovima od posebnog interesa jer da takvu kategoriju ne poznaje Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Zeničko-dobojskog kantona.⁵ Ovo iz razloga što ovaj zakon u članu 20. stav 3. upravo za te državne službenike, istina ne navodeći ih kao državne službenike od posebnog interesa, koji naziv za utvrđenje njihovog prava nije ni bitan, propisuje njihovo pravo na dodatak na plaću čiju visinu uređuje Vlada Kantona svojim aktom, koja je to i učinila Odlukom donesenom 2018. godine, a što ne sadrži Odluka iz 2023. godine, zbog čega se ta kategorija državnih službenika sa osnovom smatra diskriminisanom.

Pravilno su sudovi nižeg stepena zaključili da tuženi tokom postupka nije ponudio uvjerljivo opravdanje za ukidanje dodatka na plaću članovima Udruženja, uz istovremeno očuvanje tog prava drugim kategorijama državnih službenika. Tuženi svoju odluku ne može opravdati ni potrebom zaštite budžeta, kako to navodi u reviziji, pri čemu ne nudi uvjerljive razloge zbog kojih bi zaštita budžeta zahtijevala ukidanje dodatka na plaću samo članovima tužitelja, a ne i njegovo ukidanje ostalim kategorijama državnih službenika iz iste odluke i druge dvije odluke iz 2018. godine ili eventualno njegovo srazmjerno smanjenje svim kategorijama državnih službenika.

Suprotno prigovoru tuženog, pravilno su sudovi nižeg stepena zaključili da tuženi tokom postupka nije dokazao sa stepenom sigurnosti da je predmetno različito postupanje bila objektivno opravdana i proporcionalna mjera. Tuženi ni u reviziji ne navodi bilo koji od izuzetaka propisanih odredbom člana 5. ZZD.

Dakle, tužitelj je dokazao da posjeduje karakteristiku na osnovu koje smatra da je diskriminisan (status državnog službenika), da se postupak tuženog (donošenje podzakonskog akta) zaista i desio i da su tom radnjom pogođeni njegovi članovi (ukidanje dodatka na plaću), kao jedna kategorija državnih službenika, a da drugim kategorijama državnih službenika taj dodatak nije ukinut, dok tuženi nije u postupku sa stepenom sigurnosti dokazao da članovi

---

⁴ Tako i prema postojećoj sudskoj praksi - odluka Vrhovnog suda FBiH broj: 43 0 P 188930 22 Rev od 06.12.2022. godine.

⁵ „Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 1/18,10/19, 11/19,8/22

tužitelja nisu u sličnoj ni uporedivoj situaciji sa svojim komparatorom, niti je sa stepenom sigurnosti dokazao da se razlika u postupanju ne zasniva na pravno zaštićenoj osnovi već na drugim objektivnim razlozima, niti je dokazao da je različito postupanje bilo objektivna i proporcionalna mjera, pa su stoga sudovi nižeg stepena pravilno primijenili materijalno pravo kada su zaključili da je donošenjem spornog podzakonskog akta (Odluka Vlade Kantona iz 2023. godine) tuženi počinio direktnu diskriminaciju prema članovima tužitelja.

Suprotno revizijskom stavu, normativna mjera izvršne vlasti (donošenje podzakonskog akta) može predstavljati radnju diskriminacije i stoga ta radnja može biti predmet antidiskriminacijske parnice, pa je stoga neosnovan revizijski prigovor da odluke sudova nižeg stepena u konkretnom slučaju predstavljaju nezakonito zadiranje u nadležnost tuženog, odnosno ovlašćenja izvršne vlasti. Zabrana diskriminacije primjenjuje se i na sve javne organe, u svim oblastima, koji su dužni da se u svom djelovanju uzdrže od radnji kojima se vrši diskriminacija (član 2. stav 2. ZZD). Članom 1. Protokola broj 12 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda također je propisana opća zabrana diskriminacije od strane organa vlasti po bilo kom osnovu.

Pravilno je drugostepeni sud primijenio materijalno pravo kada je usvojio tužbeni zahtjev za zabranu daljeg preduzimanja radnji kojima se krši pravo na jednako postupanje, odnosno zahtjev za izvršenje radnji kojima se uklanja diskriminacija u odnosu na članove tužitelja. Mogućnost isticanja navedenih tužbenih zahtjeva propisana je odredbom člana 17. stav 2. tačka b) ZZD.

Neosnovano tuženi u reviziji prigovara da je presuda u pogledu navedenog tužbenog zahtjeva neizvršiva. Zabrana preduzimanja radnji kojom se povređuju prava članova tužitelja u konkretnom slučaju znači zabranu daljeg primjenjivanja sporne odluke od 30.06.2023. godine, a zahtjev za preduzimanje radnji radi otklanjanja diskriminacije u konkretnom slučaju znači stavljanje van snage navedene Odluke ili uređenje pitanja dodatka na plaću na način koji neće biti diskriminirajući niti za jednu kategoriju državnih službenika.

Slijedom izloženog, kako ne stoje razlozi revizije, a nema ni pogrešne primjene materijalnog prava na što ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 241. ZPP) to je, primjenom odredbe člana 248. ZPP, revizija tuženog odbijena kao neosnovana.

U skladu sa odredbom člana 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka jer nije postigao uspjeh u postupku, dok je primjenom odredbe člana 397. stav 1. u vezi sa članom 387. stav 1. ZPP odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju jer isti nisu bili potrebni radi vođenja parnice.

Predsjednik vijeća
Dr. sc. Senad Mulabdić, s.r.